

Christoffer Emanuelsson

Det var sannerligen inte så tätt mellan sensationerna på den lilla gård där jag föddes 1898. Men en dag kom en man och en kvinna med en dragkärra, lastad med diverse bohag. Överst var en korg med några blommande pelargonier. När man bor fjärran från allfarvägen var detta en stor sensation. Jag var väl fem eller sex år då. Det var jägaren och friluftssäskaren Christoffer Emanuelsson, som med sin hushållerska Alida flyttade in i en backstuga på Rävskinnshults ägor vid den på gamla kartor angivna "ridvägen" i kanten av de stora Järnstadskogarna i Stora Aby. Så småningom fick jag höra att mannen levde på jakt och fiske, men först när jag blev äldre förstod jag att det betydde att leva på sparlåga.

Så fort vårisarna gick upp på Lorasjön, om Christoffer med sin hemmagjorda korg med lock, som han bar på ryggen tillsammans med en "pulsestång" — en stång med en klump i ena änden. Med stötar i vattnet skrämde härmed fisken in i det utlagda nätet. Christoffer var alltid företeten om fångsten. Han ville sällan erkänna, att han fick någon fisk. Med jakten var det tvärtom, om denna skröt han vitt och brett för alla som ville höra på om alla de rävar, harar och annat villebråd han skjutit. Vi blev ganska snart mycket goda vänner. Han berättade ofta om hur han låg på lur vid rävgröten i Järnstadskogarna, hur han smög sig fram till tjäderspelen och hur han stod på pass för morkullornas sträck i värkvällarna. En dag erbjöd han mig att få följa med till "Rövareberget" i Karlsforsskogen. Där hade tjuvar, bl a Hjert och Tecktor, haft sina gömmor — Christoffer hade vid ett tidigare besök hittat en kniv och en gaffel med benskaft, vilka han stolt uppvisade. Efter den stiglösa marschen genom skogen var

vi slutligen framme vid "Rövareberget". Ner till den egentliga grottan ledde en smal gång, som började med ett par trappsteg av ditlagda stenar. Efter en olidlig spänning hade man då kommit till grottans botten. När man tittade uppåt, såg man det trekantiga hål som utgjorde grottans enda "fönster". Rövareberget, som är ett ganska stort bergmassiv, har inte bara varit tillhåll för tjuvar och stigmän under årens lopp. Där har även varit tillhåll för rävar och grävlingar, och många är de historier som jag under jaktutfärder dit fått höra. Nu efteråt kan man undra, hur de gick att leva på jakt och fiske. Ja Christoffer plockade ju talkottar också på vintern, och dem sålde han till en uppköpare i Ödeshög för 2 öre halvspannen. Alida kunde konstent att få en och annan brödkaka eller fläskbit att vandra över till sin korg utan att direkt behöva tigga. På bilden Christoffer Emanuelsson poserar vid Lorasjön när seklet var ungt. Han var för länge sedan gått till de sälla jaktmarker, som bli slutmålet för alla jägare.

HALVAR ANDERSSON